

„Örüljete az Úrban mindenkor! Ismét mondom: örüljete!
A ti jószágotok legyen ismert minden ember előtt.
Az Úr közel!” (Fil 4,4-5)

Kedves Pártfogók, kedves Támogatók, kedves Barátaink!

HÍREK NAIROBIBÓL

Isten iránti hálával és minden – lélekben és/vagy anyagilag – támogató felé köszönettel írom, hogy Kenyában a 2022-es tanév rendben lezajlott. A gyerekek jól vannak, többnyire egészségesek. Nehéz év áll mögöttük is, hiszen idén is négy évharmadot kellett teljesíteniük a szokásos három helyett, rövidített szünidőkkel és zsúfolt tananyaggal. Mára azonban a covid okozta lemaradást teljesen bepótolták, januárban a szokásos rendben kezdhetik az új tanévet. Számunkra mindez annyit jelentett, hogy 4-szer kellett tandíjat fizetnünk. A covid miatti bezárások idején a tandíjakra szánt összegeket a családok megsegítésére fordítottuk, hiszen akkor ők szó szerint a túlélésért küzdöttek, ezért álltunk melléjük a minimális élelem és a lakhatás súlyos gondjaiban. 2021-ben azután a 3 helyett 5 évharmad tandíját, az idén pedig négyét kellett kifizetnünk. Jelentős

többlet volt ez, de Isten annyira megáldotta ezt a szolgálatot, hogy „a lisztesfazék nem ürült ki” (1Kir 17,16), kirendelte az adakozókat, és így minden gyermek szükségleteit tudtuk fedezni.

Az idén sem marad el a hagyománnyá vált karácsonyi ajándékozás, a csomagban a szokásos búzaliszt, kukoricaliszt, cukor, rizs, lencse, olaj, nagy darab mosószappan és némi édesség lapul majd, ezzel biztosítva, hogy mindenkinek az asztalára kerüljön bőséges étel karácsonykor. Az ajándékokat kis ünnepség – áhítat, közös éneklés – keretében osztják ki. Szeretnénk, ha ezzel is hozzájárulhatnánk ahhoz, hogy ezek a nyomorúságban élő emberek megérezzék a megszületett Megváltó szeretetét.

REMÉNY – EGY ÚJ PÁRTFOGOLTUNK TÖRTÉNETE

Beston Mwande Ndasi 2007. szeptember 9-én született, Nairobi-ban, a Kawangware nyomornegyed Sattelite részén lakik.

Amikor édesanyja elhagyta, nagyon kicsi volt. Apja ismeretlen. Azóta egy idős házaspár neveli, akik nem rokonai, csak jó szándékú emberek. Mióta képes segíteni, inkább ház körüli munkákat kell végeznie, iskolába szakaszosan járhatott, nem volt ideje tanulni. Ezért a 8. osztályt gyenge eredménnyel fejezte be. Mégis felvették az egyik középiskolába, de április 25-én, amikor az új tanév kezdődött, nem tudta elkezdni, mert nem tudták a tandíját kifizetni. Nagyon szeretne iskolába járni, sokat sírt és annyira elkeseredett, hogy öngyilkosságon gondolkodott.

Ekkor szólt valaki Isaiiah lelkésznek, hogy nem tudna-e segíteni a kislánynak. A lelkész többször beszélgetett vele, reményt adott neki Istenben, és biztatta, hogy megpróbál segítséget keresni.

Ezután írt nekünk Isaiiah lelkész kérdezve, hogy fel tudnánk-e venni Bestont a pártfogoltak közé. Istennek hála, ennek nem volt akadálya, a július 11-én kezdődő második évharmadot elkezdhetette, mert kifizettük a tandíját. Biztattam, hogy mivel most már zavartalanul tanulhat, dolgozzon keményen, hozza be a lemaradását és javítson az eredményein.

Hisszük és reméljük, hogy eddigi hányattatott sorsa után most Isten segítségével rendeződik az élete lelki és testi értelemben egyaránt.

VALÓRA VÁLT REMÉNYEK – EGY RÉGI PÁRTFOGOLTUNK CSODÁLATOS TÖRTÉNETE

Collins és Kevin Walve 2008-ban

Idézet egy akkori körlevélből:

„Az egyik fiú testvérpár februárban kapott új iskolacipőt. Mikor most (2008) találkoztunk, a kisebbik „sportcipőt” viselt, ami már felismerhetetlenül szakadt volt. Mintha egy rongydarab lett volna a lábára tekerve. Kértem: „Kevin, hát hol van az új cipőd?” Mire ő: „Otthon van, ezt akarom először elkoptatni (!!!!!???)”, utána veszem csak elő az újat!” Csak néztem rá: most sírjak, vagy nevessek? Egyiket sem tettem. Megsimogattam a buksiját.”

Így kezdődött:

A helyi lelkésztől hallottunk róluk, miután édesanyjuk meghalt, és beteg apjuk kezdett gondoskodni a kisfiúkról. A férfinak nem volt munkája és semmiféle megélhetése. A kisfiúk nagyon soványak voltak, és nem jártak iskolába.

Támogatásuk azzal kezdődött, hogy felvettük őket az étkezési programba, és ezzel már biztosítva volt, hogy legalább egyszer esznek naponta. Gyakran vettünk nekik élelmet (kukoricaliszt, zsír, cukor, tea, stb.), hogy otthon is tudjanak valamit főzni. A rendszeresebb táplálkozásnak köszönhetően a papa is erőre kapott, s állandóan keresett valami alkalmi munkát, amiből származott némi jövedelme.

Bekapcsolódtak az evangélikus gyülekezet életébe, a fiúk nagyon aktívak voltak.

Az ebédeknél sokszor találkoztam Collins-szal és feltűnt, hogy milyen értelmes kisfiú, már akkor is szépen beszélt angolul, és zavarban sem volt, mint sok más társa, értelmesen lehetett vele beszélgetni, sok mindent kérdezett. Akkor kerestünk neki egy Pártfogót, és így iskolába tudtuk küldeni. Hamarosan ott is bizonyította,

hogy milyen éles eszű, szorgalmas gyerek. A pártfogoltak között a legjobb tanulmányi eredményt érte el, szépen haladt, és nagyon jó eredménnyel fejezte be a 8. osztályt.

Felvették egy bentlakásos középiskolába, ami Kakamega megyében, távol Nairobától van. Ekkor kezdődtek a problémák, mert már maga a középiskola is jóval többbe kerül, mint az általános, és plusz a kollégiumi díj is magas. Vásárolni is kell dolgokat, felszerelést, pl. plédet, műanyag lavórt, ágyneműt és még sok-sok mindent. Az első évet nagyon nehezen húztuk ki, a határán voltunk, hogy hazaküldik az iskolából, mert nem tudjuk kifizetni a tandíját.

De Isten küldött egy új Pártfogót, akinek az adománya fedezte a költségeket. Hisszük, és reméljük, hogy ez az okos és szorgalmas fiú reménykedhet egy jobb jövőben... (2014)

Collins 2022. május 26-án kiváló minősítésű diplomát szerzett az Agrártudományi Egyetem agrártudományok, agrárgazdasági menedzsment, üzleti és kereskedelmi tudományok karán!

Ezt írta nekem e-mailben a diplomaosztó napján:

Majd kiugrottam a bőrömből, amikor meghallottam, hogy a diplomaosztón a rektor a nevemet említi a kiváló minősítéssel végzettek között!

Nagy utat tettünk meg azóta, hogy először találkoztunk általános iskolás koromban. Végtelenül hálás vagyok Istennek, és nem is tudom, hogy köszönjem meg Neked, Beáta, a pártfogóimnak és mindazoknak, akik segítettek abban, hogy eddig eljussak. Ha akkor, 14 évvel ezelőtt Isten nem segít ki abból a szörnyű helyzetből, amiben éltünk, nem is tudom, hol kötöttem volna ki, valószínűleg ma egy utcagyerek lennék.

*Hosszú, küzdelmes út volt ez, de végre itt vagyunk!
Még egyszer nagyon köszönöm!*

Októberben pedig az alábbi híradást kaptuk tőle:

Sikeres állásinterjú után a BioVision Africa Trust, nevű civil szervezet gyakornokként alkalmazott. A munkám nagyon érdekes, a múlt héten például német országgyűlési képviselőkkel zajló tárgyaláson vehettem részt, boldog voltam, hogy bevontak ebbe. Sokat utazok az országban, alkalmam van látni a gazdaságok működését, beszélni a gazdálkodókkal és nagyon sokat tanulni.

Hálásak vagyunk Collins életéért és további életútját is Isten vezetésére és áldására bízunk.

Szeretettel 2022 decemberében

Bálintné Kis Beáta

az EKME Afrika-referense

*Áldott karácsonyi ünnepet és boldog, békés új esztendőt kívánunk
szolgálatunk minden kedves támogatójának!*

